

σωσι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν.

Τὰ πολυάριθμα συγγράμματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ Ἑλλάδι, εἰσὶ δυστυχῶς ὀλίγον γνωστά. Ἡ Εὐρώπη ἀγνοοῦσα αὐτὰ στερεῖται εἰδήσεων πολυτίμων, δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν καθ' ὅλα πρόοδον τῆς ἐπιστήμης· οὐχ ἥττον ὅμως ἐκτιμᾷ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Ἰνα συμπληρώσω δὲ τὸ κενὸν τοῦτο, ὅπερ πρὸ πολλοῦ παρετήρησα, προτίθεμαι νὰ δημοσιεύσω ἀπὸ τῆς ἱεῖς τοῦ προσεχοῦς Ἰαννουαρίου *Ἐπιθεώρησιν Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας* (*Revue de Correspondance hellénique*), περιέχουσιν ὅσον ἔνεστιν ἀκριβεστέρως εἰδήσεις περὶ τῶν ἔργων πάντων τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας, τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ δὲ τέλει συνέστησα ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς σύλλογον, οὗ τινος σκοπὸς θέλει εἶσθαι ἡ μελέτη τοιούτων συγγραμμάτων. Τὸ πρόγραμμα, ἐν ᾧ θέλω ἐκθέσει τὰς ἀπλουστάτας ταύτας ιδέας, θέλει προσεχῶς δημοσιευθῇ, καὶ θέλω σπεύσει νὰ ἐξαποστείλω αὐτὸ μετὰ τῆς *Ἐπιθεωρήσεως* πρὸς τὸν σύλλογον Ὀμηρον.

Συμφωνῶ καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν γνώμην ἣν ἔδωκεν ὑμῖν ἐν ἔτει 1874 ὁ Κ. Φουκᾶρ, ὅτι ὁ καταλληλότετος τρόπος τοῦ νὰ καταστήσῃ τις γνωστὴν ἐπιγραφὴν τινὰ εἶναι τὸ νὰ λάβῃ τὸ ὁμοιότυπον αὐτῆς. Καὶ ἂν ἀκόμη δυνήθῃ νὰ τὴν ἐξηγήσῃ ἐντελῶς, ἢ ἐκτύπωσις αὐτῆς δὲν εἶναι ἀνωφελής. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δύναται νὰ σχηματίσῃ πλουσιωτάτην συλλογὴν τοιούτων ὁμοιοτύπων διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν πλησιοχώρων μερῶν. Ἔστὲ δὲ βέβαιοι ὅτι ἤθελον χρεωστῆ πρὸς ὑμᾶς μεγίστην εὐγνωμοσύνην, ἂν εὐπρεστῆσθε ἐνίοτε νὰ μοι πέμψητε ἀντίτυπα τῶν ὁμοιοτύπων τῶν νεωστὶ ἀνακαλυπτομένων ἐπιγραφῶν, ἃς θέλω δημοσιεύει ἐν περιπτώσει μόνον καθ'

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Ε΄.)

ἣν τὰ περὶ τὰς τοιαύτας μελέτας ἐντριβῇ μέλη τοῦ συλλόγου εὐαρεστηθῶσι νὰ μοι ἐπιτρέψωσι.

Πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ἐκδότην μου ἔγραψα νὰ πέμψῃ πρὸς ὑμᾶς διάφορα συγγράμματα καὶ ὑπομνήματά μου, ἅτινα ἐλπίζω ὅτι ὁ Σύλλογος θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ ὡς δαίγμα τῆς συμπαθείας μου πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκει, καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὰς πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐκδουλεύσεις του.

Δέχθητε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν εὐκρινῆ ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Albert Dumont.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀρσενικοφάγοι.—Ὁ διδάκτωρ Κνάπ πρὸ μικροῦ παρουσίασεν εἰς σύνοδον ἐπιστημόνων ἐν Γράτς (Στυρία) δύο Στυρίου τρώγοντας ἀρσενικὸν καὶ ἔδωκε περιέργους περὶ αὐτῶν πληροφορίας. «Δυσχερὲς, εἶπε, νὰ ὀρίσῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρσενικοφάγων, ἀλλ' εἰμὶ πεπεισμένος ὅτι πλείστοι τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν ἐν Στυρίᾳ· εἰσὶ δὲ πρὸ πάντων ἱπποκόμοι, ὑπηρέται κρεοπωλῶν καὶ ὑλοτόμοι· εὖρηνται προσέτι καὶ γυναῖκες. Πολλοὶ τούτων δεκαεπταετῆς ἢ δεκαοκταετῆς ἤρχισαν νὰ τρώωσιν ἀρσενικὸν καὶ ἐξηκολούθησαν πράττοντες τοῦτο μέχρι γήρατος· δι' ἰσχυρίζονται δὲ ὅτι τὸ ἀρσενικὸν προφυλάττει τὸν λαμβάνοντα κατὰ πάσης ἀσθενείας καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ὑγιῆ, ὅτι εἶναι ἱατρικὸν κατὰ τῆς δυσπνοίας καὶ ὅτι βοηθεῖ τὴν πέψιν. Κυνηγός τις (ἐκ τῶν παρανόμως θηρευόντων), τρώγων ἐνώπιόν μου ἀρσενικόν, μ' εἶπεν ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἔξω ἀπέκτησε τὸ θάρρος τοῦ ν' ἀνανεόνη τὰ πειράματά του. Πραγματικῶς δὲ οἱ ἀρσενικοφάγοι φαίνονται ἀπολαμβάνοντες καλὴν ὑγίειαν καὶ εἶσιν εὖρωστοι· τινὲς φθάνουσιν εἰς ἔσχατον γῆρας. Εἰς Τσάϊρουγ εἶδον ἀνδρακέα ἐβδομήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἔτων, εὖρωστότατον καὶ εὐφυῆ, ὅστις,

ὡς μ' εἶπεν, ἀπὸ 40 ἐτῶν ἐτρωγεν ἀρσενικόν. Μοὶ ἀνέφεραν περὶ κυνηγοῦ 81 ἐτῶν, ὅστις ἐπὶ πολὺ ἐποίει χρῆσιν τοῦ δηλητηρίου αὐτοῦ. Δὲν παρετήρησαν καχεξίαν εἰς τοὺς ἀρσενικοφάγους, προσερχομένην ἐκ τοῦ δηλητηρίου. Εἰς τῶν ἀρσενικοφάγων, μεθυσμένος ὢν, κατὰ τὸ 1865, ἔλαβε μεγάλην δόσιν ἐπενεγκοῦσαν σφοδρὰν δηλητηρίαν· καθ' ἣν δὲ ὁ ἴδιος εἶπεν, εἶχε καταπίει τεμάχιον ἔχον ὄγκον κυάμου· ἐν τούτοις ἰάθη καὶ ἐξηκολούθησε τρώγων ἀρσενικόν, καὶ τοι μετρίως. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις μου, τὸ λευκὸν καὶ τὸ κίτρινον ἀρσενικὸν λαμβάνονται ξηρά· φυσικῶς τῷ λόγῳ δὲ ἡ δόσις κατ' ἀρχὰς εἶναι μικρά, ἔπειτα ὁμῶς βαθμυδὸν αὐξάνει. Ἡ μεγαλύτερα δόσις καταντᾷ μέχρι 1½ γραμμαρίων. Ὁ Ματθαῖος Σίμπερ, εἰς Λίγιστ, κατέπιεν ἐνώπιόν μου 7 1/2 γραμμάρια τὴν 17 Ἀπριλίου 1865. Ἡ δόσις λαμβάνεται ὅτε μὲν κατὰ δεκαπενθημερίαν, ὅτε δὲ καθ' ἑβδομάδα καὶ ὅτε δις ἢ καὶ τρις τῆς ἑβδομάδος.»

—o—

Αὐτοκτορία σκορπίου.—Τὰ ἐπόμενα ἐραυρίζομεθα ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος *Φόσις*:

«Ἡμέραν τινά, λέγει περιηγητὴς τῶν Ἰνδιῶν, ὁ Κ. Γ. Μπιμπιέ, εἰς τῶν ὑπηρετῶν μου, μ' ἔφερε μέγαν μέλανα σκορπίον τῆς μεσημβρινῆς Ἰνδικῆς. Ὁ σκορπίος οὗτος, παρατεῖναι, φαίνεται, ἐπὶ πολὺ τὸν νεκτερινὸν περίπατόν του, εἶχε πιθανῶς ἀποπλανηθῆ καὶ τὴν αὐγὴν δὲν ἐδυνήθη νὰ εὕρῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν κατοικίαν του. Πρὸς διατήρησιν τοῦ ζώου ἐκλείσαν αὐτὸ εἰς υελόφρακτον ἐντομολογικὸν κιβωτίδιον. Μετὰ μεσημβρίαν, εὐρὼν καιρὸν, ἠθέλησα νὰ ἴδω πῶς εἶχεν ὁ αἰχμάλωτός μου, καὶ, ἵνα πειρατηρήσω καλῶς, μετέφερα τὸ κιβωτίδιον πρὸ παραθύρου, ἐκτεθειμένου εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Τὸ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἐφαίνοντο ὅτι ἠρέθιζον αὐτὸ πολὺ καὶ τοῦτο μ' ἀνεκάλεσεν εἰς

τὴν μνήμην τὰς ἱστορίας ὧς εἶχον ἀναγνώσει ποτὲ περὶ σκορπίων, οἵτινες, περικυκλωθέντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς, πύτοκτόνησαν. Ἐδίσταζον κατ' ἀρχὰς ν' ἀναγκάσω τὸν αἰχμάλωτόν μου νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ σκληρὸν τοῦτο μέσον, ἀλλ' ἡ περιέργεια ὑπερίσχυσε καὶ λαβὼν κοινὸν φακὸν ἐπύκνωσα τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τῆς ῥάχεώς του. Ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπῆλθε τὸ ἀποτέλεσμα, ὁ σκορπίος ἤρχισε νὰ τρέχῃ εἰς τὸ κιβωτίον συρίζων καὶ πτύων ὡς μανιακός. Ἐπανελάβον ἐπανελημμένως τὸ πείραμα, ὅπερ τὰ αὐτὰ παρήγαγεν ἀποτελέσματα, καὶ ἐπὶ τέλους ὁ σκορπίος ἤγειρε τὴν οὐράν του ταχύτατα καὶ ἐβύθισε τὸ κέντρον του (*dard*) εἰς τὴν ῥάχιν· τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πληγῆς ἦν ἄμεσον, φίλος δὲ, ἱστάμενος πλησίον μου, ἀνεφώνησε: «Παρατηρήσετε, ἐκέντησεν αὐτὸς ἑαυτὸν καὶ ἀπεθίωσε.» Καὶ βεβαίως ἡ ζωὴ ἐσβέσθη εἰς διάστημα ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος λεπτοῦ. Ἀναγράφω τὸ ἀπλοῦν αὐτὸ πρᾶγμα, ἵν' ἀποδείξω ὅτι τὰ ζῶα δύνανται ν' αὐτοκτονήσωσι καὶ ὅτι τὸ δηλητηρίον ζώων τινῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον τούτων.»

—o—

Χελιδόνων νοσηροσύνη.—Τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν «Φύσις» ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν ἐνὸς τῶν συνδρομητῶν:

«Πέρυσι κατὰ τὸ θέρος, ὅτε ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν, φίλος μου ἐδοκίμαζε τὴν εὐστοχίαν του εἰς τὸ σκοποβολεῖν πυροβολῶν καθ' ἵπταμένων χελιδόνων· βληθείσης μιᾶς τούτων, εὐθὺς περὶ τὰς εἰκῆσι συνήχθησαν περὶ αὐτὴν καὶ ἐνθ' οὐκ ἐκτείνουσιν τὰς πτέρυγας τῶν ὑπεστήριζον τὴν δυστυχῆ πληγωμένην, ἀλλὰ ἵπταντο πέριξ ἐκφέρουσαι κραυγὰς παραπόνων. Τὸ περίεργον αὐτὸ θέαμα, ὅπερ καὶ αὐτὸν τὸν βάρβαρον αὐτουργὸν τοῦ φόνου συνεκίνησε, διήρκεσε λεπτά τινα, ἔπειτα δὲ τὰ νοήμονα ζῶα ἅμα εἶδον ὅτι ἡ σύντροφός των ἀπέθανε, ἀρῆκαν αὐτὴν νὰ πέσῃ καὶ τὴν ἐγκατέλιπον. Ἀγνοῶ ἂν καὶ ἀλλαχοῦ συνέβη ὅ-

μοιόν τι καὶ ἂν αἱ χελιδόνες ὑποστηρίζουσαι οὕτω τὰς κεκμηκυίας συντρόφους των κατορθῶσι νὰ διαβῶσι τὰς θαλάσσας· ὁπωσδήποτε ὁμως τὸ παράδειγμα τοῦτο τοῦ ἐνστίκτου τῶν πτηνῶν εἶναι λίαν χαρακτηριστικόν.»

—ο—

Βιβλιοθήκαι ἐν Εὐρώπῃ.—Τὰς πλείστας τῶν βιβλιοθηκῶν ἔχει ἡ Γαλλία, μόνον δ' ἐν Παρίσις ὑπάρχουσιν ἑξ μεγάλαι, ἀνοικταὶ εἰς τὸ δημόσιον, ἥτοι ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη (900,000 τόμοι), ἡ Βιβλιοθήκη Μαζαρίνου, ἡ τοῦ Ὀπλοστασίου, ἡ τῆς ἁγίας Γενεθιέθης καὶ ἡ τῆς Σορβόννης. Εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Γαλλίας ἀριθμοῦνται 338 δημόσιαι βιβλιοθήκαι, ἔχουσαι περὶ τὰ 4 ἑκατομμύρια τόμων. Ἡ Μεγάλῃ Βρετανία ἔχει 1,771,493 τόμους, ἡ Αὐστρία 2,488,000, ἡ Πρωσία 2,040,450, ἡ Ῥωσία 852,000, ἡ Βελγικὴ 509,100, κτλ.

—ο—

Υπελογίσθη ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ὅλους τοὺς σιδηροδρόμους τῆς ὑψηλῆς 50 χιλιάδες ἀτμομηχαναί, ἀξίας δύο καὶ ἡμίσεος δισεκατομμυρίων φράγκων. Τὰς πλείστας ἔχουσιν αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς (14000), ἡ Ἀγγλία ἔχει 10,900, ἡ Γερμανία 5,900 ἡ Γαλλία 4,900, ἡ Ῥωσία 2,600, ἡ Αὐστρουγγαρία 2,900, ἡ Ἰταλία 4200, κτλ.

—ο—

Νέον ἡφαίστειον.—Ἐφημερίς τῶν Ἰνδιῶν, καθ' ἃ ἀναφέρουσι γαλλικὰ περιοδικὰ (*L' Explorateur* καὶ *La Nature*), δίδει τὰς ἐπομένας πληροφορίας περὶ ἡφαιστείου, ἀνακαλυφθέντος ἐν τῇ μικρᾷ νήσῳ Καμιγούιν (*Camiguin*) πλησίον τῆς παραλίας τοῦ Μινδανάου (νήσου τῶν Φιλιππινῶν), ἐν ταῖς θαλάσσαις τῆς Κίνας. Ἡ νῆσος αὕτη πρό τινων ἐτῶν ἦτον εὐφορος καὶ καλῶς κατοικημένη, περιέχουσα 25,000

ἀνθρώπων, ὧν 44,000 κατοικοῦν εἰς τὴν πόλιν Κάταρμαν· παρήγαγε δὲ κάνναβιν, ζάχαριν καὶ καπνὸν πρώτης ποιότητος. Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1874 ἐγένοντο ἐκεῖ, ὡς καὶ εἰς τὰς πέριξ νήσους, σφοδροὶ σεισμοί, τὴν δὲ 19 Ἀπριλίου καθ' ἡμᾶς ἐξῆλθε τῆς γῆς ὄρος, ὑπερβαθμηδὸν κῦξανε καὶ μετὰ 4 μῆνας ἐφθασεν εἰς ὕψος 400 ποδῶν, ἔχον διάμετρον ἐνὸς τρίτου τοῦ μιλλίου. Τὸ ὕψος τοῦ ὄρους ἤδη εἶναι 5338 πόδες καὶ ἐν τῷ κέντρῳ ὑπάρχει ἀνώμαλος κῶνος 4950 ποδῶν καὶ ἀπορρῶξ 4700 ποδῶν. Τὰ πλευρὰ εἰσὶ καὶ καλυμμένα ἀπὸ λάβαν φαιάν, ὁ δὲ κεντρικὸς κῶνος ἀποτελεῖται ὁλόκληρος σχεδὸν ἀπὸ τραχίτην λευκόφαιον. Ἐκ τῶν πέριξ τοῦ κρατῆρος ὀπῶν ἐξέρχεται συνήθως καπνὸς κυανόχρους. Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἡφαιστείου τούτου ἡ νῆσος κατέστη ἄγονος καὶ ἔρημος.

—ο—

Ἀφορισμὸς κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων.—Ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ ἐπιστήμονες ἀσχολοῦνται εἰς τὸ νὰ ἐφεύρωσιν ἀλάνθαστον φάρμακον πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων, ἰδίως τοῦ φυλλοξέρου, νομίζομεν καλὸν νὰ ἀναφέρωμεν εἰς ποῖα οἱ Εὐρωπαῖοι κατὰ τὸν μεσαιῶνα κατέφευγον μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ποθομένου· προσθέτομεν δὲ ὅτι αἱ παρατιθέμεναι ἀποφάσεις καὶ καταδίκαι εἰσὶν αὐθεντικαὶ καὶ ὅτι αἱ διαταξεις τούτων εὐρηνται εἰς πολλὰ χειρόγραφα ὑπάρχοντα ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῶν Παρίσιων βιβλιοθήκῃ. Ὁ Σασανὲ, περίφημος νομομαθὴς τοῦ 16 αἰῶνος, πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος συνεκάλεσε συμβούλια καὶ σπουδαίως ὁμιλεῖ περὶ τῶν μέσων τῆς κατηγορίας κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν ζώων. Ἰδοὺ δὲ αἱ αὐθεντικώτεραι δίκαι καὶ ἀποφάσεις.

1120. — Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ *Laon* ἀφώρισε τοὺς ἀρουραίους μῦς καὶ τὰς κάμπας.

1488. — Οἱ μεγάλοι ἐκκλησιαστικοὶ τοποτηρηταὶ τοῦ *Autun* ἐντέλλονται τοῖς ἐφημερίοις τῶν πλησιοχώρων κωμῶν νὰ δια-

τάξωσι τοὺς τρώγας νὰ παύσωσιν ἐπιφέρειν
τες φθορὰν καὶ νὰ τοὺς ἀφορίσωσι.

1535 — Ὁ μέγας (ἐκκλησιαστικὸς) το-
ποτηρητὴς τῆς Βαλεντίας προσάγει παρ'
αὐτῷ τὰς κάμπας, χορηγεῖ αὐταῖς δικηγόρον
ἵνα τὰς ὑπερασπισθῇ, καὶ ἐπὶ τέλους τὰς
καταδικάζει νὰ φύγωσιν ἐκ τῆς ἐπαρχίας.

Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα τριακονταεπτὰ
ὁμοίαι ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν, κατὰ δὲ τὸν
18ον μία μόνη (1741) κατὰ βούλ. Μόνον
δὲ τὰ ἔντομα δὲν κατεδιώκοντο οὕτως,
ἀλλὰ καὶ ἄλλα ζῶα, ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐπι-
σήμεων ἐγγράφων, καὶ ποῦ ἐκρεμάσθη, δυ-
νάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, διότι ἐσπάρ-
αξε καὶ ἐφόνευσε παῖδα.

—ο—

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμε-
ρικῆς κατασκευάζουσιν ἤδη προϊόν τι βιο-
μηχανικὸν ἐκ μίγματος βερβανκοπυρίτιδος
καὶ κάρφουρας, ἥτις ὅταν ἀποθλιβῇ καὶ ἀ-
ποξηρανθῇ, ἀποτελεῖ ὕλην σκληρὰν, ἐλα-
στικὴν καὶ ὁμοιάζουσαν, ἅμα καθαρὴν,
πρὸς ἐλέφαντα. Τὸ νέον τοῦτο προϊόν εἶναι
λίαν εὐπλεκτον καὶ ἀνάπτει ταχύτερον τοῦ
κηροῦ· ἐγένοντο δὲ δοκιμαί ἵνα κατασκευ-
άσωσι δι' αὐτοῦ γυναικεῖα κοσμήματα καὶ
ἐπέτυχον κατ' ἀρχὰς νὰ πωλῶσιν· ἀλλ' ἐ-
πὶ τέλους δὲν εὐδοκίμησε τὸ ἔργον, διότι
εὐκόλως κατανοεῖ τις πόσον ἐπικίνδυνος
εἶναι ἡ χρῆσις τοιούτων κοσμημάτων, ἀ-
φοῦ μάλιστα συνέβη καὶ ἐκκρηξίς εἰς τὸ
ἔργοστάσιον.

—ο—

Κατ' ἔτος μυῖαι ἰοβόλοι μεγάλην ἐπι-
φέρουσι θραῦσιν εἰς τὰ ζῶα ἐν τισι τῶν
δήμων τῆς Κάτω Οὐγγαρίας. Τὸ δῆγμα
τῶν μυιῶν τούτων, *Columbaeser Fliege*
καλυμμένων, εἶναι ἐδυνηρὸν καὶ συνεχῶς
ἐπιφέρει ἀμέσως τὸν θάνατον εἰς τὰ ζῶα.
Ἡ παρουσία τῶν ἐντόμων αὐτῶν εἰς τὰ
μέρη ἐκεῖνα δικαίως θεωρεῖται ὑπὸ τῶν
κτηνοτρόφων ὡς μάλιστα, ἐφέτος δὲ τὰ ἐκ
τῶν δηγμάτων ἀποτελέσματα εἶναι φοβε-

ρώτερα ἢ ἄλλοτε. Παρὶ τούτου ἰδοὺ τί ἐ-
γραφον ἐκ Τεμεσβάρ: Τὴν 11)23 Ἀπρι-
λίου πανικὸς φόβος κατέλαβεν αἰφνης τὰ
ζῶα, ἅτινα ἔθεσκον εἰς τοὺς ἀγρούς· τὰ
ζῶα δὲ ταῦτα ὥρμησαν μόνον πρὸς τὰ μέ-
ρη τὰ ἄγοντα εἰς τοὺς σταύλους τῶν. Ἴπ-
ποι, βόες καὶ χοῖροι, προσβληθέντες ὑπὸ
τῶν *Columbaeser Fliege*, ἀπεβίωσαν.
Τῶν ἐπικινδύνων τούτων ἐντόμων, ἅτινα
γεννῶνται εἰς τὰ τελματώδη μέρη τῶν μεθ-
ορίων, ἐνέσκηψαν πολλὰ σμήνη πρὸς τὰ
μέρη τοῦ Τεμεσβάρ καὶ σχεδὸν πανταχοῦ
ἔκαμαν θύματα, ἐπὶ τε τῶν ὁδῶν καὶ ἐπὶ
τῶν νομῶν. Εἰς τὸν δῆμον Δίμπλιγ ἀπώ-
λοντο 60 ἵπποι, εἰς τὴν περίχωρον Βου-
ζίας ἀπώλοντο ἑκατοντάδες ζώων κερ-
σφόρων καὶ πανταχοῦ ἀπαντᾷ τις πτώ-
ματα ἵππων. Ἐνταῦθα ἐλήφθησαν δρα-
στήρια μέτρα καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ἀπη-
γόρευσαν διὰ τυμπανοκρουσίας νὰ ὁδηγῶ-
σι τὰ ζῶα εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐκατοντάδες
τῶν φοβερῶν μυιῶν εἰσδύουσιν εἰς τοὺς μυ-
κτῆρας, εἰς τὰ ὦτα καὶ εἰς τὰ γλοιώδη
μέρη καὶ δὲν παραιτοῦσι τὸ θῦμά των ἢ
ὅταν ἐκπνεύσῃ. Ἡ μάλιστα αὕτη χθὲς καὶ
προχθὲς μεγάλην ἐπέφερε θραῦσιν εἰς τὰ
μέρη μας. »

—ο—

Ἰδοὺ, κατὰ τὸν διδάκτορα Μάρμων, τὰ
ἀποτελέσματα, ἅτινα παρήγαγεν ἐν Ἀμε-
ρικῇ ἐντὸς δεκαετίας ἡ χρῆσις πνευμα-
τωδῶν ποτῶν· 1ον ταῦτα ἐπέβαλαν εἰς τὸ
κράτος δαπάνην 600 ἑκατομμυρίων δολ-
λαρίων· 2ον ἐπέφεραν ἑμμεσον δαπάνην
700 ἑκατομμυρίων· 3ον κατέστρεψαν 300,
000 ψυχάς· 4ον ἠνάγκασαν τὸ κράτος νὰ
διαθρέψῃ 400,000 παῖδιά· 5ον ἔστειλαν
εἰς τὰς φυλακάς ἢ εἰς τὰ πτωχοκομεία
σχεδὸν 150,000 ἄτομα· 6ον συνετέλεσαν
εἰς ἐπέκεινα τῶν 40000 αὐτοκτονιῶν· ἐπ-
ήνεγκαν ζημίαν εἰς κτήματα καὶ ἄλλα
πράγματα ἐπέκεινα τῶν 400,000 δολλα-
ρίων· κατέστησαν 200,000 χήρας καὶ 1
ἑκατομμύριον ὀρφανά.

* *